

njenih. Držanje moštva vzorno. Podpisal major Schneider. — Gre za nemški skaderski oddelek, ki se je po odhodu iz Skadra, pridružil operacijam avstro-ogrsko armade.

Vojno stanje med Nemčijo in Japonsko.

Berolin, 23. avgusta. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča: Na japonski ultimatum je bila tukajšnjemu japonskemu poslaniku dopoldne izročena sledeča ustmena izjava: Na zahtevo Japonske nima nemška vlada ničesar odgovoriti. Smatra tedaj za potrebno, da odpokliče svojega poslanika v Tokio ter izroči japonskemu poslaniku v Berlinu potne liste.

Nemške čete pri bojih v Bosni.

Berolin, 23. avgusta. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Iz Sarajeva je došlo nemškemu admiralskemu štabu naslednje poročilo: Dne 20. avgusta zavzeli stališče pri Višegradu. Trije pomorščaki prve črte mrtvi, 2 častnika in 21 mož ranjenih. Naše moštvo je vzorno. Major Schneider. — Tu gre za skaderski nemški oddelek, ki se je po odhodu iz Skadra pridružil operacijam avstro-ogrskih čet.

Črnovojniške določbe.

Glede dolžnosti črnovojnega (Landsturm) vlada še mnogo napačnih nazorov. Zato naj se v splošno znanje sledeče razglasi:

Vsi črni vojni podvrženi tvorijo 24 starostnih razredov, od katerih zadene najstarejše 42. leto, najmlajše pa 19. leto.

Te razrede razdeli se zopet v dve skupini ali pozive (Aufgebote).

Prvi poziv obsega 19 starostnih razredov i. s. one črni vojni podvržene v starosti od 19 do vštveši 37 let ter drugi poziv 5 starostnih razredov i. s. črni vojni podvržene v starosti 38 do vštveši 42. let. Čez 42. leto starosti ne pozna postava nobene črnovojnega dolžnosti.

Na temelju § 4 postavbe o vojnem delu sme se pa sklicati k osebnim službi v vojne namene vse delazmožne civilne moške osebe, ki še niso dovršile 50. leto svoje starosti. Porabiti pa se sme te osebe le z naj ojnja.

Ker se je dosedaj črnovojno v obeh pozivih sklicalo, se (kakor se napačno sodi) tretjega poziva ne more sklicati. Pač se zamore za orožje ne možne črni vojni podvržene osebe, ki niso služile, ki tudi niso dobile t. zv. „Wiedmungskarte“, eventualno poklicati; take osebe pa se le tedaj morajo oglasiti, kadar se jih imenoma pozove.

Vojska

je pričela in nikdo ne ve, kako dolgo bode trajala. V teh resnih časih kaže se pomen društva

„Rdeči križ,“

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vsej, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

žrtvujejo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!

Beseda tolažbe.

Za vojni čas navsolašč primeren pastirski list je spisal škof dr. J. Rössler. Gotovo ustrezemo tudi bralcem „Štajerca“, če priobčimo glavne misli:

Sledeče pastirske besede pišem v resnem času. Bogu je dopadlo, da nam je poslal dneve

obiskanja. Doživeli smo hude vojske. Vojska — strašna beseda! Veliko gorja povzroči vojni mež: Opustošene dežele, razdrta sreča tisočerih, pomanjkanje, bridkost in žalost — so posledice vojnega stanja.

In vendar vojska je tu! Naš ljubljani cesar ni zaželel vojne. Vojska mu je bila vsiljena... Začel jo je, ne da bi si hotel priboriti novega ozemlja, ne da bi stregel častihlepju, marveč, da bi zagotovil svojim narodom neprecenljiv zaklad miru za bodočnost.

V take pravičen boju moramo klicati z Judom Makabejem: „Prepašite se, in bodite srčni junaki, in bodite pripravljeni za jutro, bojevati se zoper te narode, kateri so se zbrali zoper nas, da bi pokončali nas in naša svetišča; zakaj bolje nam je umreti v boju, kakor videti nesrečo našega ljudstva in svetišča.“ (1. Mak. 3, 58.) Zaupanje v Boga, s katerim se je junaški Juda postavil na čelo svojim vojščakom, ni bilo osramočeno. Bog mu je dal zmago nad sovražnikom. Naj bi se Bog vojnih trum milostno ozrl tudi na avstrijske bojevnikove ter jih blagoslovil; naj prosí zanje Kraljica nebes, in angelj Gospodov naj jih vodi do zmage!

Vendar pa — tudi najpravičnejša vojska tudi usiljeni boj je le huda poizkušnja in veliko zlo, ki ga nam pošilja božja previdnost, brez katere se nič ne zgodi.

Zakaj in čemu pripusti ljubi Bog tako hudo gorjé? Kakor pri vseh šibah, ki jih Bog pošilja, ima Gospod tudi tukaj svoje najmodrejše namene.

Vojska je v njegovih rokah sredstvo, ki z njim hoče ljudi, ako so krenili s prave poti, poboljšati in jim dati priliko, da si pridobivajo večne zasluge. Vojska ni samo delo božje pravičnosti in vsled tega kazni božja, marveč je tudi pomoček, da se narodi pravno osvježijo, očistijo in poboljšajo. Divji, deroči veletok vojske pomeče in odnese nevarnosti pravne mehkušnosti, da zamore na tako očiščenih tleh vzkliti zopet zdravo, krepko ljudsko življenje v duhu krščanstva. Jok in stok, ki je v zvezi z vojnim klicem, naj bi nas odtrgal od zemeljskih stvari ter okrenil naše oči nakvišku, da bi se zavedali, da naš namen ni zemeljsko uživanje, ampak da je cilj človekov višji in da ima vse minljivo le v toliko pomen, v kolikor služi za dosego najvišjega cilja — nebes.

Seveda, če hočemo, da bomo deležni blagodejnih posledic vojnega časa, se moramo pač prilagoditi božjim namenom. V vojski moramo to zazreti, kar je v resnici vojska v božjih očeh: Sredstvo za pravno prenovljenje človeštva. Ako motrimo vojno v luči krščanstva ter jo sprejmemo z vsemi težavami in neprilikami kot obiskanje božje v duhu pokore in vdanosti v božjo sveto voljo, nam bo šola čednosti in zaslužnja.

Katoličani nismo kot pogani, ki se trepeče klonijo slepi usodi, ampak kličemo z besedami sv. pisma: „V njegovi roki so vse pokrajine zemlje; in njegovi so vrhovi hribov; zakaj on je Gospod, naš Bog; in mi smo ljudstvo njegove paše.“ (Psalm 94. 4, 7.) To je resnica, ki

osrečuje človeka ter ga sprijazni tudi z najbridkejšo nesrečo. Za vsemi dogodki, tudi najtrpejšimi, je skrit prst božji; Gospod vodi vse po svoji najsvetejši volji.

Veselje in sreča ima vedno nekaj opojnega v sebi. Visoka resnost človeškega življenja se ne sklada prav lahko z veseljem tega sveta. Stiske, nadloge in nesreče privedejo mnogokrat marsikoga nazaj k Bogu, ako je v veselju grešnega sveta nanj pozabil.

V tem zmislu prenašajmo tudi mi vojno nadlogo. Bog vojnih trum tepe, da ozdravlja; pošilja žalost, da vzravnava naša srca in jih dvigne tja, odkoder prihaja tolažba in pomoč. Pokličimo si torej v spomin besede sv. Petra, ki veli: „Ponižajte se tedaj pod mogočno roko božjo, da vas poviša ob času obiskanja!“ (1. Petr. 5, 6.)

Prenašajmo pa vojne težave tudi z upanjem na Boga — kakor naš presvetli cesar. V sv. pismu beremo, da je izraelski vojskovodja Jozue imel vojsko z Amalečani; med tem je pa Mozes na gori molil. Kolikor časa je Mozes dvigal roke k Bogu ter prosil za zmago, so Izraelci bili zmagoviti; ko je pešal, so bili tepeni. Mozesa sta torej podpirala dva moža v molitvi toliko časa, da je bila konečna zmaga v Jozuetovi armadi. — Prosimo tudi mi zaupljivo Boga, da bo prezrl naše napake in pregrehe ter dodelil poln usmiljenja zmago našemu orožju. S temi čustvi so se podali tudi naši vojaki na bojno polje. Res je! Vojaški stan je stan, ki mu gre velika čast in slava, pa je tudi stan, ki zahteva veliko premagovanja, zatajevanja in trpljenja. O zmagah, o slavnih bitkah, o odlikovanju v bojnem vrvenju se da lepo pisati; toda boja se udeležiti, do zmage pripomoči, dežju sovražnih krogelj se izpostavi —: to zahteva več, nego trenotnega navdušenja. Za to je potreba držnega junaštva, krepke odločnosti, pa tudi zaupanja v Boga. Zaupni pogled k Gospodu v nebesih osvži srce, da pogum, krepki voljo in — podeljuje zmago.

In v tem pogledu k Bogu, v tem molitvenem razpoloženju smo vsi Avstrijci edini in složni — pa tudi močni.

Tudi cesar naš govori tako lepo v svojem manifestu: „Zaupam mojim narodom, ki so se v vseh bojih v edinosti in zvestobi družili okrog mojega prestola. Zaupam Vsemogočnemu, da bo podelil zmago mojemu orožju.“

Svet ni mirno pristanišče. Živimo v času polnem vojnega valovanja. Da bo na zemlji, da bo v naši ljubljani domovini zagotovljen mir za bodočnost, naj druží vse državljane složnost, edinstvo in ljubezen, kajti le sloga jači na znotraj in na zunaj. Razdvojenost in razdrapanost bi dala moč in pogum le sovražniku...

S trdnim zaupanjem v Boga ter s spokornim duhom združujmo pa tudi neomajno zvestobo do našega cesarja, ki je prestal že toliko bridkih preizkušenj. Zvesti so bili avstrijski narodi vsikdar — tudi v najhujših časih. Združimo se tesno okrog ljubljene državnega očeta ter žrtvuemo radevolje, kar zahteva od nas cesarja

Tepeni Rusi.

Geteilte Hiebe sind doppelte Hiebe.

Razdeljene batine — tako pravi naša slika, ki bode gotovo cenjene čitatelje zanimala. Na tleh leži Rus, poleg njega pa steklenica z žganjem. Na hrbtnu pa mu sedita Nemeč in Avstrijec; medtem ko mu Avstrijec maže zadnico, da se kar vse kadi, spravil se je Nemeč nad njegovo glavo... Le po njem!

vsiljena vojna. Bog vsemogočni pa naj čuva nad našo domovino ter jo varuje pred sovragom!
Liga X.

Razno.

Čenjeni naročniki! Skupno z listom „Pettauer Zeitung“ stopili smo v direktno zvezo s c. kr. korespondenčnim in brzovajnim uradom. S tem je „Štajercu“ omogočeno, da prinaša neposredno pred tiskom vedno še najnovejše telegrame iz bojišča. Za zunanje naročnike bode to gotovo velikega pomena. Kajti v „Štajercu“ čitali bodejo zdaj vedno najnovejša poročila. Za naročnike v Ptuj in okolici pa je to naravnost jako ugodna prilika. Kajti „Štajercu“ nabije v izloženem oknu svojega uredništva takoj vsako došlo brzovajko. Vsak dan parkrat se vidi torej lahko v oknu najnovejše telegrame. Mislimo, da bodejo cenjeni naši čitatelji s to novo uredbo, ki nam nalaga seveda velike troške, zadovoljni. Upamo pa tudi, da bodejo cenjeni prijatelji zdaj z vedno večjim navdušenjem za našega tako potrebnega „Štajerca“ delovali!

Cesarjeva zahvala „Štajerčevi“ stranki. „Štajerčeva“ stranka sprejela je sledeči dopis: „Naj sprejme „Štajerčeva“ stranka v roke Njeg. Veleblagorodju gospodu Jos. Ornič, županu d. k. komornega mesta Ptuj, deželnemu poslancu itd. itd. v Ptuj.“

Vsled razglasa c. k. namestniškega prezidija v Gradcu z dne 11. julija 1914, šte. prez. 1534/6 počastim se, posredovati **Najvišjo zahvalo Njegovega Veličanstva** za sožalno pridritev ob priliki smrti Njeg. c. in kr. Visosti gospoda nadvojvode Franca Ferdinanda ter njegove visoke soproge.

D. kr. uradni vodja: Dr. pl. Netoliczka.

Pogreb sv. očeta Pija X. Dne 22. avgusta vršilo se je v delavni sobi rimskega župana, kneza Colonne, na svečani način sestavljen zapisnik o smrti papeža Pija X. Listnico so zapečatili v srebrno škrinjo, obloženo z belo žido in obdano s črnim usnjem. Po končani ceremoniji je mojster apostolske palače izjavil, da mu je generalni komornik naročil, naj izreče občinskemu zastopu v imenu svete stolice zahvalo za prijaznost, ki jo je v tej žalostni uri izkazal. Rimski župan je v odgovoru naglašal, da je občinski zastop izvršil le svojo žalostno dolžnost. Ob 6. uri zvečer se je pričel pogreb sv. očeta papeža. Ob pol 7. uri so dvignili prvo krsto, ob 7. uri 30 minut so zatvorili tudi cinkovo krsto in krsto iz brestovine. Pri oltarju

Papež Pius X.

„Confessije“ so krsto z dvigalom spustili v podzemeljski hram pod baziliko. Ob 8. uri 40 minut so bile ceremonije končane. — Glede izvolitve novega papeža veljajo sledeča določila: Po smrti papeževi pa do izvolitve novega papeža ima najvišjo oblast v cerkvi kardinal kamerlengo. On vodi vse priprave za izvolitev novega papeža. Sedanji kamerlengo je kardinal della Volpe. Mrtvaški obredi po umrlem papežu trajajo 9 dni. Vsak dan je v cerkvi sv. Petra slovesni rekvijem, ki ga opravlja kardinal. Zadnje tri dni pa vrši 5 kardinalov pred velikim kata-

falkom v cerkvi v veliki ladiji obsolucijo. Potem pokopljejo papežačasno vsaj eno leto v cerkvi sv. Petra, nato ga pa položijo v grob, katerega si je v življenju sam izbral. Papeža volijo kardinali in sicer čimhitreje, na onem kraju, kjer je prejšnji papež umrl. 9 dni po papeževi smrti, po izvršenih mrtvaških obredih pridejo kardinali v vatikanu skupaj, da izvršijo volitev. Kraj in volitev papeža se imenuje konklave. Vsak kardinal ima svojega duhovnika in svojega slugo. Poleg tega je v konklavu tudi več uradnikov. Ves kraj in prostor se skrbno zavaruje, da ne more nihče teh, ki so v konklavu, občevati z zunanjim svetom. Vsak kardinal dobi dve sobi. Stene obeh so pa predrte, tako da lahko vsak vidi in sliši v sobo drugzega. Prostor, kjer volijo, je pa tako zavarovan, da so celo okna in vrata zazidana in da dobijo kardinali svojo hrano skozi odprtine sten, kakor v kloštrih. Noben kardinal ne pride v dotiko s svetom, pa tudi z drugimi kardinali ne sme sklepati o volitvi papeža. Tudi uradniki in slugi morajo prisesti, da ne bodo ničesar izdali. Papeža volijo po listkih. Kdor dobi dve tretini glasov od oddanih, je izvoljen. Kardinali pridejo skupaj k volitvi po dvakrat na dan. Volijo pa lahko štirikrat na dan, dokler ni papež izvoljen. Voli se po navadi zjutraj in popoldne. Če ne dobi nobeden od kandidatov dve tretini glasov, pomešajo listke s senom in jih zažgo. Moder dim, ki prihaja iz dimnika na strehi vaticana, je znamenje, da se kardinali še niso zadinili za papeža. Če pa dobi kak kardinal zadostno število glasov, zažgo listke same brez sena. Bel dim iz dimnika naznanja, da je papež že izvoljen. Listki se tako oddajo, da je vidno samo ime izvoljenega. Sam sebe ne sme nikdo voliti. Ko je izvolitev končana, pozvoni in ceremoniarji se podajo k baldahinu novo izvoljenega papeža. Kardinal-dekan ga vpraša: Ali sprejmeš izvolitev? Če reče novo izvoljeni: ja, se baldahini drugih kardinalov povesijo in samo baldahin papeža ostane razpet. Izvoljeni papež si nato izbere svoje novo ime. Nato ga spremiti vsi v zakristijo, kjer mu oblečejo papeška oblačila in se mu kardinali poklonijo. Začasni zidovi konklave se nato poderejo, konklave je odprt. Od vseh strani prihite strežaji, straže in vaticanski dostojanstveniki. Obrede zaključijo kronanje papeža, ki se vrši prihodnjega nedeljo po izvolitvi. — Kakor poročajo rimski listi, bode tokrat novi papež že 3. ali 4. septembra izvoljen.

Obsojena prijatelja Srbov. 26. julija tl. sedel je 34 letni stavec Cirilove tiskarne Johan Klinc v kavarni Paschnig v Mariboru. Govorilo se je o ultimatumu Avstrije Srbiji. V tem pogovoru je imenoval trgovec Wittek Srbe „Gesindel“, s katerim se mora pomesti. Klinc pa je nato rekel, da so Avstriji še večji „Gesindel“. Vsled tega so ga vrgli iz kavarne in ga kmalu na to zaprli. Sodišče ga je obsodilo na tri mesece ječe. — 29. junija tl. sta se peljala žena podjetnega vodje Ana Renner in 39 letni slikar Avgust Becela iz Ruš z vlakom proti Mariboru. Pogovarjala sta se tudi o umoru prestolonaslednika. V pogovoru je Becela odobral umor. Bil je nato aretiran. Sodišče ga je obsodilo na šest mesecev ječe.

Iz Št. Vida pri Ptuj prihaja vest, da so orožniki aretirali znanega prvaškega hujskača Davorina Tombah. Orožnik ga je peljal uklenjenega v ptujski zapor. Spotoma ga je razburjeno ljudstvo opljuvalo in grozno preteplo.

Posnemanja vredno. Orožniški stražmojster v pokoju Karl Ledinek v Mozirju je ob priliki lova na Zgornjem Štajerskem katerega se je leta 1903 udeležil tudi ruski car, dobil od carja rusko odklikovanje. Ledinek je to odklikovanje vrnil politični ekspozituri v Mozirju, ker je sramota za poštenega človeka, da bi nosil odklikovanja države, katera je priskočila na pomoč srbskim kraljevim morilcem. Želi se, da bi vrli mož našel še več posnemovalcev.

Seznam izgub 4.

Moštvo.

Mrtvi:

Banczeskul Titus, nadpaznik finančne straže, dež. orož. povelj. št. 13, pododdelek v Nowosielici, dne 6. avgusta, zbolel za dimeljsko

kilo, oddan dne 8. avgusta v domobransko bolnišnico, tam umrl.

Cholewa Josip, nadpaznik fin. straže, dež. orož. povelj. št. 13, pododdelek v Nowosielici.

Demjanik Tanasko, črnovojniški infanterist, dež. orož. povelj. št. 13 pri črnovojniški orožniški asistenci, straže v Nowosielici št. 11, doma v Stari Nizki, okr. Černovice, Bukovina rojen leta 1879.

Gurgorewicz Adalbert, črnovojniški infanterist, dež. orož. povelj. št. 5 pri črnovojniški orožniški asistenci, straže v Kapuscince št. 15, doma v Zaluži, okraj Zbaraž, Galicija, rojen leta 1876.

Hosowski Marian, finančni stražnik, dež. orož. povelj. št. 5, pododdelek v Chewalowicach št. 16, doma v Rzezcyca dluga, okraj Tarnobrzeg, Galicija, rojen leta 1887.

Iftodi Georgi, črnovojniški nadomestni rezervist, dež. orož. pov. št. 13, pri črnovojniški orožniški asistenci v Molodiji št. 26, doma v Molodiji, okraj Černo vice, Bukovina, rojen leta 1874.

Karius Viljem, korporal, pešpolk št. 6, 6 komp., doma v Czerwenki, okraj Bács-Bodrog, Ogrsko.

Katyniuk Peter lovec, 4. mejna lovska kompanija, 1. voj., doma v Krisczateku, okraj Kozman, Bukovina.

Kucak Grigori, nadomestni infanterist, dež. orož. povelj. št. 13, pri črnovojniški orož. asistenci straže v Nowosielici št. 11, doma v Zurinu, okraj Černovice, Bukovina, rojen leta 1879.

Lemki Konrad, rezervni infanterist, peš. št. 6, 6 komp., doma v Militicsu, okraj Bács-Bodrog, Ogrsko.

Mulawka Tomaž, črnovojniški korporal, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški asistenci v Zbaražu št. 18, doma v Walachowski, okraj Zbaraž, Galicija, rojen l. 1878.

Penteleiczuk Ivan, črnovojniški infanterist, dež. orož. pov. št. 13, črnovojniško pov. v Nowosielici št. 11, doma v Woloki, okr. Černovice, Bukovina, rojen leta 1879.

Petranyi Pavel, rezervni infanterist, peš. št. 6, 6 komp. doma v Alsonémeti, okraj Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Ogrsko.

Popick Peter, lovec, 4. mejna lovska stotinja, 2. voj., doma v Bielaberezka, okraj Kossow, Galicija.

Schejbal Jožef, lovec, 4. mejna lovska stotinja, 1. voj., doma v Prestitzu, okraj Prestitz, Češka.

Simunovič Anton, infanterist, pešpolk št. 6, 10 kompanija, doma v Vajszi, okraj Bács-Bodrog, Ogrsko.

Wesolowski Karel, črnovojniški nadomestni rezervist, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški orož. asistenci v Kapuscincih št. 15, doma v Zbaražu, okraj Zbaraž, Galicija, rojen leta 1876.

Ranjeni:

Bajcer Mikolaj, črnovojniški nadomestni rezervist, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški orožniški asistenci v Zbaražu št. 12, doma v Zbaražu, okraj Zbaraž, Galicija, rojen leta 1873.

Bena Ferdinand, črnovojniški dragonec, dež. orož. pov. št. 13, pri črnovoj. orož. asistenci v Molodiji št. 26, doma v Molodiji, okraj Černovice, Bukovina, rojen leta 1879.

Bobesiuik Konstantin, črnovojniški nadomestni rezervist, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški orož. asist. v Kapuscincu št. 15, doma v Hluboczek maly, okraj Zbaraž, Galicija, rojen l. 1876.

Bulowski Anton, črnovojniški infanterist, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški orožniški asistenci v Zbaražu št. 12, doma v Zbaražu, okraj Zbaraž, Galicija.

Chemczuk Elija, črnovojniški nadomestni rezervist, dež. orož. pov. št. 5, pri črnovojniški orožniški asistenci v Zbaražu št. 12, doma v Klimkovich, okraj Zbaraž, Galicija, rojen 1874.

Daniel Pavel, rezervni četovodja, pešpolk št. 6, 6 komp., lahko ranjen.

Fray Evgen, enoletni prostovoljec, tit. korporal, pešpolk št. 6, 6. kompanija, lahko ranjen.